

Από: stathvas@otenet.gr
Αποστολή: Κυριακή, 4 Σεπτεμβρίου 2022 7:04 μμ
Προς: ΕΟΟ; epitropes@eoo.gr
Κοινοποίηση: Δεβλιώτης Αθανάσιος; Δέδες Νίκος; Διακογεωργίου Νικόλαος; 'ΚΑΛΛΙΦΑΤΙΔΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ'; Κατσούλας Βασίλειος; Κήττας Δημήτριος; Μαρουφίδης Νικόλαος; Μενενάκου Μαρία; Μωραΐτης Πάνος; Νικόλαος Διασάκος; Τζούτζας Ιωάννης; Τσανίδης Βασίλειος; Τσιόγκας Γεώργιος; Υφαντής Αθανάσιος
Θέμα: Εισήγηση Β. Σταθόπουλου σχετικά με στοχοθεσία επικείμενης συνάντησης με Υπ. Εργασίας
Συνημμένα: Εισήγηση Β. Σταθόπουλου στο ΔΣ της ΕΟΟ για μίνι ασφαλιστικό 4.9.2022.docx

Κε Πρόεδρε,
Παρακαλώ όπως εισάγετε την επισυναπτόμενη εισήγηση για διαβούλευση στο προσεχές ΔΣ της ΕΟΟ. Αφορά διεκδικήσεις που θα πρέπει να θέσει η ΕΟΟ στο αρμόδιο Υπ. Εργασίας εν όψει της κατάθεσης του «μίνι ασφαλιστικού» νομοσχεδίου και εισαγωγής του σε δημόσια διαβούλευση.
Με εκτίμηση,

Βασίλειος Σταθόπουλος
Ορθοδοντικός
Κυβέλης 1 - Αθήνα 10682
Τηλ: 210- 8253176
Κιν.: 6972 282237

ΑΙΤΗΜΑΤΑ Ε.Ο.Ο. ΜΕ ΝΟΜΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΒΑΣΗ προς ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

1. Να καταργηθεί η μείωση του ασφάλιστρου των μονοσυνταξιούχων υγειονομικού από 50% σε 10% (αυτό που ήδη διεκδικείται δικαστικά από Ε.Ο.Ο. και Π.Ι.Σ. με προσφυγή με αρ. κατάθεσης 1566/22.7.2021 και είχε προσδιορισθεί προς συζήτηση για την 4.10.2021 ενώπιον του Α' Τμήματος Συμβουλίου της Επικρατείας). Δεδομένου ότι πρόκειται για επιλεκτική διαφοροποίηση του τρόπου υπολογισμού της συνταξιοδοτικής παροχής της προσαύξησης των ασφαλισμένων υγειονομικών στον κλάδο των μονοσυνταξιούχων του πρώην ΕΤΑΑ-ΤΣΑΥ, από την συνταξιοδοτική παροχή των ασφαλισμένων του πρώην ΕΤΑΑ-ΤΣΜΕΔΕ στην ειδική προσαύξηση εφ' όσον και οι δυο συνταξιοδοτούνται με τις ίδιες διατάξεις του Ν.4387 (ΦΕΚ Α' 85/12.5.2016), άρθρο 94, §4 και §5 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 234, §10 & §11 του Ν.4389 (ΦΕΚ Α' 94/27.5.2016 και ισχύει). Η επιλεκτική διαφοροποίηση έρχεται και σε αντίθεση με τις Συνταγματικές αρχές της Ισότητας, της Νομιμότητας, της Χρηστής Διοίκησης της Δικαιολογημένης Εμπιστοσύνης και της αρχής της Αναλογικότητας και Ανταποδοτικότητας.

2. Να αποδοθεί ως κοινωνικός πόρος η εργοδοτική εισφορά 13,3% την οποία κατέβαλε κάθε εργοδότης, με εξαίρεση το Ελληνικό Δημόσιο, που απασχολούσε υγειονομικούς είτε με πάγια αντιμισθία, ή με ποσοστά ή ως ωρομίσθιους ή κατά περίπτωση, ή χρονική μμονάδα ή με οποιοδήποτε τρόπο αμειβόμενους ή ως επιστημονικά υπευθύνους με απόφαση Νομαρχίας σε ιδιωτικές κλινικές Διαγνωστικά κέντρα, ή είναι μέτοχοι ιατρικών, οδοντιατρικών, φαρμακευτικών, κτηνιατρικών εταιρειών με οποιαδήποτε μορφή Α.Ε. ΕΠΕ, ΟΕ, ΕΕ, Μονοπρόσωπο ΕΠΕ, ΙΚΕ, κ.λ.π. και παρέχουν υπηρεσίες με αποδοχές, υποχρεούται να καταβάλει στο ΤΣΑΥ Εργοδοτική Εισφορά Κλάδου Σύνταξης σε ποσοστό 13,33% επί των πάσης φύσεως ακαθαρίστων αποδοχών και αμοιβών των υγειονομικών, καθώς και επί του Δ. Πάσχα, Δ. Χριστουγέννων και Επιδόματος Αδείας. (Άρθρο 4 του Ν.982/1979, (ΦΕΚ Α' 239), Αποφάσεις Ολομέλειας ΣτΕ 3885/2005* (βλέπε ενδεικτικά τμήμα απόφασης στο παράρτημα), ΣτΕ 8/2008 και ΣτΕ 656/2008, ερμηνευτική εγκύκλιος Φ/10042/6971/301/12.4.2011 του Υπουργείου Εργασίας & Κοινωνικής Ασφάλισης) δεδομένου ότι την εισφορά αυτή ουδέποτε το ταμείο την πίστωνε στην μερίδα του ασφαλισμένου γιατί την θεωρούσε ως γενικό έσοδο του ταμείου.

3. Σε αντιδιαστολή των ανωτέρω που εδράζονται σε ισχύουσα νομοθεσία, η επίκληση απόδοσης του καταργηθέντος ιατροσήμου το 1997, ως κοινωνικού πόρου, το 2022 είναι συνδικαλιστικό ατόπημα καθόσον στερείται τόσο οποιασδήποτε νομιμοποίησης όσο και πολιτικής βάσης. Αναλυτικότερα:

1. Η κατάργηση του ιατροσήμου νομοθετήθηκε οριστικώς με τον Ν.2581/1998, ο οποίος εμπροθέσμως δεν προσβλήθηκε,
2. Η αναφορά περί απόδοσης αντιστοίχου ποσού (ύψους 12 δισεκατομμυρίων δρχ.) από τον Κρατικό προϋπολογισμό στην εισηγητική έκθεση, δεν αποτελεί οφειλόμενη ενέργεια καθόσον αναφέρεται ως μία «υπόσχεση» χωρίς οικονομοτεχνική μελέτη ή έστω χρονοδιάγραμμα ισχύος κλπ, και δεν περιλαμβάνεται στην έκθεση του Λογιστηρίου του Κράτους ούτε στην εισηγητική έκθεση και σίγουρα δεν περιλαμβάνεται στον νόμο,
3. Στα πρακτικά του ΔΣ του τ. ΤΣΑΥ επαναλαμβάνεται ως ενημέρωση των μελών ΔΣ, χωρίς συζήτηση, πόσο μάλλον χάραξη διεκδίκησης της,
4. Έκτοτε, (έως το 2014) στις ετήσιες συντάξεις των προϋπολογισμών του Ταμείου κατεγράφετο μεν ως αναμενόμενο έσοδο αλλά διεγράφετο από το επιβλέπον υπουργείο Υγείας και έτσι δεν παρέμενε ως απαίτηση στον εγκεκριμένο και επίσημο προϋπολογισμό προς εκτέλεση του Ταμείου. Άρα παρεδέχετο ο προϋπολογισμός του τ. ΤΣΑΥ την μη είσπραξη του εσόδου αυτού. Το 2013-2014 που θήτευσα στη Διοικούσα Επιτροπή (Δ.Ε.) του τ. ΤΣΑΥ, με ενέργειές μου η Δ.Ε. καταψήφισε τον οικονομικό προϋπολογισμό, ένας εκ των λόγων ήταν η μη αντισταθμιστική καταβολή του ιατροσήμου, αλλά ψηφιζόταν ο προϋπολογισμός από το Δ.Σ. του ΕΤΑΑ ομόφωνα,
5. Εάν χάριν συζήτησης, που δεν υπάρχει πιθανότητα, αλλά χάριν συζήτησης δεχθούμε ότι η Πολιτεία «απεδέχετο» την καταβολή τμήματος ή όλου του οφειλόμενου ποσού του ιατροσήμου με την νομοθετική κατάργηση των όλων των κοινωνικών πόρων (Ν.4254/2014) και με δεδομένο την ισχύουσα δεκαετή παραγραφή, όπως περιλαμβάνεται στο επερχόμενο ασφαλιστικού νομοσχεδίου (2022) και είναι δεδομένο ότι θα ισχύσει, στην καλύτερη περίπτωση η Πολιτεία θα «όφειλε» ένα ή δύο έτη πόρου, ήτοι αντί 0,20 € ευρώ ανά ασφαλισμένο, πόσο θα γινόταν; 0,40 €;

Βασίλης Σταθόπουλος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

* ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ, ΤΜΗΜΑ Α΄

Ασφάλιση Τ.Σ.Α.Υ. - Εργοδοτικές εισφορές για αμοιβές γιατρών.

ΔΙΑΔΙΚΟΙ:ΤΣΑΥ - ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟ & ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΩΝ - ΥΓΕΙΑ Α.Ε.

Αίτηση αναίρεσης της υπ' αριθμό 2478/1997 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών με την οποία ζητούσε την επιστροφή του ποσού των 91.884.286 δρχ και εντόκως που είχε υποχρεωθεί να καταβάλει στο Τ.Σ.Α.Υ. για εργοδοτικές εισφορές και για το χρονικό διάστημα 1.1.1982 έως 31.12.1990

Απόφαση 3885/2005

...«Από το άρθρο 4, §1 του ν.982/1979 **προβλέπεται η καταβολή εργοδοτικής εισφοράς**, μεταξύ άλλων, από φυσικά ή νομικά πρόσωπα που απασχολούν υγειονομικούς. Προβλέπεται, δε, ειδικότερα, ότι για την υποχρέωση καταβολής της εισφοράς δεν ασκεί επιρροή ούτε η φύση της σχέσεως μεταξύ του φυσικού ή νομικού προσώπου και του απασχολούμενου υγειονομικού ως εξαρτημένης ή μη, ούτε ο τρόπος πληρωμής του κατά χρονική μονάδα ή κατ' επίσκεψη ή με ποσοστά ή με οποιαδήποτε άλλη μορφή.

Σε περίπτωση παροχής υπηρεσιών από γιατρό, δυνάμει ατομικής συμβάσεως ιατρικής αρωγής μεταξύ αυτού και του ασθενή του, οι οποίες παρέχονται σε κλινική ή νοσηλευτικό ίδρυμα, την εν λόγω εισφορά, η οποία υπολογίζεται επί της αμοιβής του ιατρού, οφείλει να καταβάλει η κλινική ή το νοσηλευτικό ίδρυμα, ανεξαρτήτως αν μεταξύ του ιατρού και της κλινικής ή του νοσηλευτικού ιδρύματος υφίσταται σύμβαση ή σχέση παροχής υπηρεσιών. Τούτο δε, διότι η κλινική ή το νοσηλευτικό ίδρυμα χρησιμοποιεί τις ανωτέρω υπηρεσίες του ιατρού για την εκπλήρωση των σκοπών του, **και συνεπώς, και στην περίπτωση αυτή, πρόκειται για απασχόληση υγειονομικού...».**